

Forfatter: Ewald, Johannes

Titel: Johannes Ewalds samlede skrifter

Citation: Ewald, Johannes: "Johannes Ewalds samlede skrifter", i Ewald, Johannes: *Johannes Ewalds samlede skrifter*, Gyldendal, (1969), s. 278. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-ewald04val-shoot-idm139761560817584/facsimile.pdf> (tilgået 24. april 2024)

Anvendt udgave: Johannes Ewalds samlede skrifter

Hvad? -- hvilken? ... SKRIVER
AGNETE
Plage-Aand! -- spørg! -- drill . . .
O vee! -- mit Hierte! -- 5
(Hun holder Haanden for Øinene, som en der har ont.)
SKRIVER
Men hvad er Aarsag i saa kiæmpestor en Smer-
te? -- 10
Ak der . . . AGNETE
(Hun peger paa Papirerne, og vil betyde ham, at han skal glemme dem.)
SKRIVER
(Som ikke forstaaer andet, end at han skal læse.)
Ja strax! -- En Soel -- 15
AGNETE
Hvad? -- Raserie! -- endnu! --
SKRIVER
Nu vel! -- Et Lys! -- Et Skin! --
AGNETE 20
Førræder, spotter du? --
(Hun snapper haand Soel fra ham, river den i saa mange Stykker, som hun
vel kan, og kaster dem hen i en Krug --)
SKRIVER
I Guder! -- Furie! -- mit Manuscript! -- Megære! -- 25
Holdt! -- min Forlegger! -- O min Middagsmad! --
Min Skræder! -- O min Soel! -- min Ære! --
FIERDE OPTRIN
HARLEQUIN (der ved denne Larm glemmer den Aarsag hvo har at skjælde sig) 30
OG DE FORRIGE
HARL.
(efter endel latterlige Ophøvelser)
Du negtede mig før! -- Der ligger nu den Skat, 35
SKRIVER
Hyæne! -- Tigerkat! --
HARL.
Er Manden klog? -- 40
SKRIVER
En Bjørn var uden Tvivl din Amme! --

HARL.
 Nei, Mette var en Gied —

SKRIVER
 Fra Ulve maa du stamme! —

5 HARL.
 Fordømt! — En ublue Digt! —

AGNETE
 O gaae min Fader, gaae! —
 Hans Høfligheder er ei værd at agte paa —

10 HARL.
 Fra Ulve? — Hvilken Gift! — Ved Himlen, blot
 Satire! —
 Min Grand-Papa beed Faar? — min Mormoer gik
 paa Fire? —

15 Men mærker du den Braad, som ligger skiult
 deri? —

AGNETE
 (Med en Uroelighed, som hun lader see dette hele Oprindelsen, ved at
 gaae frem og tilbage, og ved af og til at lægge Øret til Døren.)

20 Mig synes . . . kom! — o kom! —
 (Hun vil trække Harlequin bort.)

SKRIVER
 (der bærer sin Sæls Kluder)

O Styx! — o Rascriet! —

25 HARL.
 (til Agnete)

Ulv Jarl var fordum en berøgtet Stats-Forbryder —
 Forstaaer du — seer du, hvad min Ulve-Slægt be-
 tyder? —

30 SKRIVER
 (som før)

Vi var Trojaner! —

HARL.
 Hvad? —

35 SKRIVER
 Vor Roes var fordum stor! —

HARL.
 (til Agnete)

Mærk vel! — Trajanus var en Statsmand, som jeg
 40 troer! —

SKRIVER
(til Agnete)
Harple, som jeg ei aflader at tilbede,
Hvorned optændte jeg din Lynild-svangre Vre-
de? — 5
HARL.
Hvad? — svanger? — Dog det er ja klart -- han
mener mig —
Thi Lynild, som man veed, er Oprør eller Krig! —

SKRIVER 10
(til Agnete)
Svar! — hvi forgik min Soel ved Straalen af din
Iver? —
AGNETE
Nu vel! — Den gik for vidt! — tilgiv mig det Herr 15
Skriver? —
Dog troe mig, at i Angst, som den, hvori jeg er,
Opirrer intet meer, end Forelæsninger! —

SKRIVER 20
I Angst? —
AGNETE
Ja — helst naar Raad og Hielp er det vi vente! —

SKRIVER
De Raad og Hielp? —
AGNETE 25
Det var derfor, jeg lod Dem hente! —

SKRIVER
Hvori? — Hvad fattes Dem? —
HARL.
O Underværk! — og veed 30
Herr Skriver ei endnu den Stats-Begivenhed? —

SKRIVER
Og hvilken? —
HARL.
At Herr Jost for nyelig lod mig sætte, 35
Dog per Commission, som De da selv kan glette —
Kort -- at jeg under Skin af Gield blev arrestert —

SKRIVER
Og undløb? —
HARL. 40
Ja — men alt mit Gods er confiskert! —

Der' Gods? — SKRIVER
 HARL.
 Den sidste Sklærv! —

3 SKRIVER
 For Gield? —
 HARL. Nu Ven, jeg tænker
 De kiender meer, end jeg, til visse Statsmænds
 10 Rænker! —
 Thi Jost har altid vært min alt for gode Ven! —
 SKRIVER
 Er Gielden virkelig? —
 HARL.
 15 Jeg kan ei negte den! —
 SKRIVER
 Der' Gods? —
 HARL.
 Det har Hans Puff af Venskab vildet tage
 20 I sin Beskyttelse — SKRIVER
 Er intet meer tilbage? —
 HARL.
 Jeg selv! — min Stats-Forstand! —
 25 SKRIVER
 O Himmel! — intet meer? —
 HARL.
 Og min Lisette, og min Datter, som De seer! —
 SKRIVER
 30 Den Furie! — o Styx! — En tiggefærdig Pige
 Har turdet vove slikt mod mig og mine Lige! —
 Herr Sviger-Søn! — HARL.
 SKRIVER
 35 Herr Glæk! — ei vist en afpilt Nar! —
 En nøgen Ignorant! — en herlig Sviger-Får! —
 Hvem? — hvad? — HARL.

AGNETE

O ypperligt! — o skönt! — bliv ved
min Herre! —

Min Ven! — HARL.
(meget kjerligt) 5
SKRIVER

Det Øienavn forskyldte jeg desverre! —
Ja! — Jeg nedlod mig til en vis — Nedladelse —
Et vist — HARL. 10

Er det en Drøm, og sover jeg maaskee? —

AGNETE

De vaagner af en Drøm! —
SKRIVER 15

Han vaagner? — Ha hvor ilde
For ham, og for enhver, der vaagner altfor silde! —
Sæt nu! . . . ifald han fik et Gran af sund Forstand,
Hvor bittert blev ham da herefter Brød og Vand! —
Men roelig! — HARL. 20

Han er fuld! —

SKRIVER

See her min Haand! — du bliver —
Du døer den Giæk, du er — 25

HARL.

Hei lystig, Broder Skriver! —
Hvad koster Flasken? —

SKRIVER

Bort med slig Fortroelighed, 30
Hvis mindste Skin en Mand, som jeg, maa rødme
ved! —

Hvad maatte Verden og vort lærde Selskab døm-
me? —

Man kunde troe tilsidst, at jeg fandt Smag i Drøm- 35
me;

Om jeg endnu blev ved at taale dem af dig,
Da her er intet meer som kan undskyldte mig! —
Til Daarekisten gaae! — der skælerts med dine Lige,
Du Ødeland, som vil bestyre Land og Rige! — 40

HARLEQUIN PATRIOT 283

Du Gienfærd af en Nar! — Fordrukne Ostrogot! —
Gjør dig en Stat af Straae, du Pesthuus-Patriot! —

HARL.

Spyefue! — Giedehams! — Hugorm, hold op at
stikke! —

⁵ Bort af mit Huus! — SKRIVER
Bort? — Nar, jeg er der ikke! —

Det er ei dit — dog vel! — Herr Jost, min gode
Ven —

¹⁰ Forræder! — HARL.
SKRIVER

Skiul dig kun! — vi samles vel igjen! —

¹⁵ (Han gæser.)

FEMTE OPTRIN

HARLEQUIN OG AGNETE

HARLEQUIN

O Corfitz! — o Tartüff! —

²⁰ AGNETE
Tak Himmelen, min Fader! —

Gift! — Edder! — HARL.

²⁵ AGNETE
Det er Gift, som gavner meer end skader! —

O! HARL.

AGNETE
Agt det Edder høit, som skærper Øinene! —
³⁰ Ja ømme — beste Mand! — nu først — nu kan De
see! —

HARL.
Hvad først? — til Bloksbjerg med din Kiærlinge-
Morale! —

³⁵ Har jeg ei længe seet den Helvedes Cabale? —
Den, som et vist Partic har spilt mod min Person? —
Men at Forræderen! — at han var der' Spion! —
Han! — min Fortroeligste! —

AGNETE

⁴⁰ En — O! — O snart! — en anden! — verre! —
(Hun vil trække Harlequin ind i Kammeret, men, da hun ikke kan tæse ham at-
sted, løber hun hen, og gjør sig noget at bestule med sin Syeramme —)